

Garniseringen. Selvfølgelig gaa Forsvarets Interesser i første Linie, men vi formene, at man uden at skade disse kan lade de Byer, der her er tænkt paa, Nyborg, Fredericia og Helsingør, beholde deres Garnisoner. Motiveringen for, at de to førstnævnte Byer skulde miste deres Garnisoner, er jo den, at de ligge for nær ved Kysten, og at man ikke kan mobilisere saa nær ved Kysten. Men Sagkundskaben har jo dog ment, at man kunde mobilisere i Aarhus, og det er ikke mig bekendt, at Aarhus ligger inde i Landet; den ligger jo ogsaa temmelig nær ved Vandet. Og hvis man ikke for Fyns Vedkommende kan mobilisere til Nyborg, kan man endnu mindre faa Tropperne over Bæltet til Sjælland. Man kan jo dertil svare: Ja, vi have dog Rammerne paa Sjælland, og saa putte vi de sjællandske Karle i de fynske Trøjer — de maa ogsaa kunne passe dem. Ja, det er meget godt, men der vil da blive en temmelig stor Styrke paa Fyn, der ikke vil kunne komme til at gøre Tjeneste i paakommende Tilfælde, og hvis man nu absolut vil nøjes med eet Regiment paa Fyn, saa var der jo ikke noget til Hinder for at lægge Mobiliseringen længere ind i Landet og lade Mandskabet uddanne i Nyborg. Jeg kunde tænke mig, at man i Stedet for at flytte Garnisonen fra Nyborg til Sjælland flyttede Garnisonen fra Odense. Nu vil man straks sige: Ja, du taler jo for dine — og det er selvfølgelig enhvers Pligt at gøre det —, men jeg tror dog at kunne begrunde min Tanke. Odense er nemlig en By paa 50,000 Indbyggere, medens Nyborg ikke har Femteparten deraf, og det forekommer mig med min militære Sagkundskab — den rækker jo ikke saa vidt —, at Neutraliteten dog bliver truet i Nyborg fremfor i Odense. Det tror jeg, man maa være enig om fra alle Sider. Men altsaa, hvis man skulde nøjes med eet Regiment paa Fyn, tror jeg, det vilde være i alle Parters velforstaaede Interesse, ogsaa i Sagkundskabens, at man flyttede det fra Odense og lod Nyborg beholde sit. Naar man lægger et Depot længere ind i Landet, er der ikke noget til Hinder for Mobiliseringen. Hvad der saaledes gælder Nyborg, kunde i lige saa høj Grad gælde Fredericia. Det forekommer mig, at det vilde være et forunderligt Skaar, om Fredericia skulde miste sin Garnison — den By, hvor danske Soldater have udført den stolteste Bedrift, som noget Lands Historie kender, idet man fra en belejret By gik ud og slog Belejringshæren og tog den

fangen. Hvilken Betydning vil det ikke have, om man er paa dette Sted, hvor de nationale Minder tale til Ungdommen! Det vilde være af ganske overordentlig Betydning. Ogsaa her kan man jo have Depotet liggende længere inde i Landet og uddanne Soldaterne i Fredericia. Og hvad der gælder de to Byer, jeg har nævnt, gælder vistnok ogsaa Helsingør. Ogsaa denne By har jo sine Minder. Men altsaa, det forekommer mig, at naar man uden Skade for Forsvarets Fremme kan tage Hensyn til disse Byer, der vilde blive trykkede for ikke at sige ødelagte, naar de mistede deres Garnison — og det vil omtrent blive Tilfældet for den By, jeg har den Ære at repræsentere —, bør man tage et saadant Hensyn. Jeg har efter Samtaler, jeg har haft med Folk, der maa siges at repræsentere Sagkundskab, Grund til at tro, at det kan lade sig gøre paa den af mig anviste Maade. Jeg tvivler heller ikke om, at hvis det skulde være forbundet med forøget Bekostning, vilde de paagældende Byer deltage i denne Bekostning. Jeg skal derfor meget anbefale, at vi komme til en Ordning som den af mig her antydede.

Hvad Spørgsmaalet om en Indskrænkning i Fodfolkets Tjenestetid angaar, forekommer den her foreslaaede Indskrænkning paa 15 Dage i den første Uddannelse mig for intet at regne. Jeg har det Haab, at man kan komme over dette Punkt. Jeg tror absolut, at Sagkundskaben vil foretrække, at den anden Indkaldelse forøges med de 5 Dage, og at Reservén faar Lejlighed til at samles i Bataillon, selv om det kun bliver i 6 Dage. For mig staar det saaledes, at hvis Befolkningen skulde spørges derom, er jeg nær ved at antage, at man vilde foretrække at være inde de 15 Dage længere fremfor at have denne Indkaldelse til Reservén. Men det er jo ikke det afgørende. Det afgørende er jo, hvad der bedst tjener til at styrke vort Forsvar, og det tror jeg, at den af den højtærede Forsvarsminister foreslaaede Ordning gør.

Jeg skal da tillade mig at anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag og udtale det Haab, at det maa lykkes at gennemføre denne Sag, som man nu her er bleven enig om til Held, tror jeg, for det Land, vi alle elske.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.